

John Dybart, Serviceforbundet
Forbundshuset, Upsalagade
1. maj 2015

Tak til Martin og Mathias for deres spændende indlæg.

Det er dejligt at opleve de kommende faglige og politiske ledere på et tidspunkt, hvor de endnu ikke er forpligtede af virkelighedens snærende bånd.

Og endnu engang God 1. maj til jer alle sammen.

Igen i år, hvor vi har tre talere på podiet, vil jeg, selvom det unægtelig er svært, alligevel forsøge at begrænse min egen talelyst til det mest nødvendige, så der også bliver tid til at lytte til den gode musik og endnu en pølse eller to.

Sidste år måtte jeg fraråde forsamlingen at gå med i det kor af pibende fløjter, som efter sigende ville møde statsministeren, når hun skulle tale i Fælledparken senere på dagen.

Det er ikke nødvendigt at advare mod det i år. Vreden mod regeringen er blevet afløst af en lidt større imødekommenhed. Ikke fordi regeringen er blevet meget mere lønmodtagervenlige, men fordi der, trods alt, er lidt fremgang at spore i samfundet.

50.000 nye jobs er blevet skabt, og flere er på vej. Danmark er helt i top med bekæmpelse af ungdomsledigheden. Forbrugeroptimismen er i kraftig bedring, og en række andre økonomiske nøgletal går i samme retning.

Med andre ord, er vi godt på vej ud af krisen.

Det er ikke alene regeringens politik, der skal tildeles æren for det. Men en række økonomiske reformer har vist sig at have en forsvarlig måde at få os om på den anden side af finanskrisen. Reforme og vækstinitiativer har hjulpet i den rigtige retning.

Men ikke alt er lyserødt, for én sag nager stadig både befolkningen og fagbevægelsen. Det er problemerne omkring dagpengene, jeg tænker på. Vi har ingen løsning fået på genoptjeningslængden, og vi har ikke fået skabt ordentlige vilkår for de titusinder af a-kassemedlemmer, der brutalt er blevet hældt ud af dagpengesystemet, og blot er blevet udstyret med en forsørgelsesordning, som slet og ret, slet ikke er tilfredsstillende.

Jeg synes, at De radikale skulle give Socialdemokraterne et "frihedsbrev" som en reaktion på de tal der for nylig fremkom, og som viser, at, at flere end 50.000 danskere har mistet retten til dagpenge indenfor de seneste 2 år, heriblandt 621 i vores egen A-kasse.

Det er jo en kendt sag, at Helle Thorning-Schmidt gerne vil ændre dagpengereglerne, hvis hun kunne få lov til det af den nye radikale leder Morten Østergaard.

Men det det vil han ikke gå med til, og vil i respekt for sammenholdet i regeringen, har Helle Thorning-Schmidt, desværre valgt at bøje af.

Indtil nu har Socialdemokraterne med henvisning til den dagpengekommission, der blev nedsat helt tilbage i 2013, afvist at fortælle, hvad partiet selv vil.

Det er ganske enkelt slet ikke godt nok.

Jeg vil gerne, igen, opfordre det store regeringsparti til straks at komme med nogle klare svar på, om man ønsker en kortere genoptjeningsperiode og en længere dagpengeperiode?

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg håber at Helle Thorning-Schmidt vil blive genvalgt, men hvis vi står i den samme situation efter valget, hvad er det så, der gør, at det bliver muligt at ændre dagpengesystemet, når Morten Østergaard har sagt, at det vil han ikke.

Først om mere end 4 måneder kommer Dagpengekommissionen med sit udspil, og de skal være meget kreative, hvis de skal finde en løsning, der skal tilfredsstille medlemmerne af a-kasserne.

Som udgangspunkt skal vi igen have alle med, når det igen går fremad. Vi vil ikke risikere at få et A- eller B-hold.

Det kan vores velfærdssamfund ikke holde til.

Jeg vil derfor i dag også sende det signal til Morten Østergaard, at han og de radikale skal pakke deres dumdristighed ned, og smøge ærmerne op.

Jeg synes, at statsministeren skal komme med et svar før et valg, og den 1. maj kunne jo være et passende tidspunkt, at gøre det.

Jeg skal ikke kloge mig på, hvornår Helle Thorning-Schmidt udskriver valg, men med de, trods alt, fornuftige initiativer, der fulgte med finansloven for 2015, med blandt andet id-kort på byggepladserne, forhøjet fradragsret for fagforeningskontingent, bedre redskaber for myndighederne ved kontrol af social dumping – skal man ikke afskrive Socialdemokratiets muligheder ved valget.

Jeg har ved 1. maj-arrangementerne de seneste år været kritisk over for regeringen, og det er jeg da stadigvæk også på en række punkter.

Men alternativet – hvad står alternativet til regeringen for?

Ja, når de borgerlige partier fører kampagne for at sænke overførselsindkomsterne, så har det også et andet sigte:

Venstre, Konservative, Liberal Alliance og andre vil sænke det danske lønniveau. Tidligere har Venstres Claus Hjort Frederiksen spillet ud med, at det danske lønniveau skal ned på tysk niveau. Det vil betyde, at mindstelønnen i Danmark skal matche den lovbestemte tyske mindsteløn på 63 kroner i timen.

Den metode de borgerlige kræfter mener er den bedste man kan bruge herhjemme for at påvirke løndannelsen, er at sætte størrelsen på kontanthjælpen, dagpengene og andre ydelser ned, fordi vi i Danmark lader løn- og arbejdsvilkårene regulere af arbejdsmarkedets parter, i modsætning til, i for eksempel, Tyskland.

Lykkes det de borgerlige, vil det passe fint ind i deres plan for at køre fagbevægelsen og lønmodtagere ud på et sidespor. Vi så det med de borgerliges opbakning til Vejlegårds-sagen i 2012, og vi har hørt Kuglestøderen Joachim B. Olsen sige:

Det er kun godt, at lønnen er lav. Det giver mulighed for at købe varen billigere.

Kuglestøderen Joachim B. Olsen sagde det i relation til Ryanair-sagen, som jo i bund og grund handler om at bevare Den Danske Model, hvor det er overenskomster mellem parterne, der sikrer medarbejderne anstændige løn- og ansættelsesvilkår.

For Kuglestøderen Joachim B. Olsen og mange andre borgerlige spiller det ingen rolle, hvordan medarbejderne har det, når bare de kan tryne medarbejderne.

Jeg mener, at det er en blindgyde at sænke de offentlige ydelser, sådan som også Dansk Arbejdsgiverforening foreslår.

Serviceforbundet kræver, at en samlet regering tager afstand fra DA-udspillet, der blandt andet vil sænke kontanthjælp, sygedagpenge og førtidspension.

Det er ikke nok, at kun Socialdemokraterne og fagbevægelsen lægger luft til Dansk Arbejdsgiverforenings udspil. Trygheden for lønmodtagerne er et af de helt centrale spørgsmål i valgkampen. Derfor må en samlet regering tage skarp afstand fra Dansk Arbejdsgiverforenings udspil. I denne sag ville det være rart, hvis SF og Enhedslisten, også udviste lidt mere profil og tog lidt mere ansvar.

Dansk Arbejdsgiverforenings udspil er ikke kun et ualmindeligt groft angreb på de arbejdsløse, kronisk syge og mennesker med et handicap.

Jeg har endnu ikke hørt om Dansk Arbejdsgiverforening virkelig mener, at mennesker der er lamme i hele kroppen efter en arbejdsulykke, rejser sig fra kørestolen, hvis man tager pengene fra dem.

Jeg mener, at det både er usmageligt, og direkte uforskammet.

Husk på, at vi alle kan blive ramt af arbejdsløshed og sygdom, og så har vi krav på en fair behandling, og en økonomisk tryghed.

Der er overhovedet ingen dokumentation for, at der kommer flere i arbejde, fordi vi tager pengene fra de arbejdsløse og de syge.

Dansk Arbejdsgiverforenings egentlige formål er at presse lønningerne nedad.

I Serviceforbundet er vi gennem vor landssammenslutning Flyvebranchens Personale Union, tæt på en af de aller største faglige sager i Danmark i de seneste år.

Den Danske Model er stærkt udfordret af Ryanairs kyniske afvisning af at indgå overenskomst for de flyvende medarbejderne i de danske baser, som er beliggende i Billund og i Kastrup lufthavne.

For god ordens skyld skal jeg lige overfor jer nævne nogle af de ansættelsesbetingelser der er gældende i Ryanair:

- Alt uddannelse betales af den ansatte, og der ydes ikke løn under uddannelse.
- Lønnen for en stewardesse er godt 1000 euro per måned.
- Der er ikke fuldt betalt ferie, men den ansatte skal afvikle 4 ugers orlov, uden løn om året, i lavsæsonen.
- Der er ingen arbejdsmarkedspensionsopsparing i Ryanair,

- Ordet barselsorlov, er heller ikke eksisterende,
- Uniformerne bliver indkøbt af Ryanair, hvorefter uniformen bliver lejet af den ansatte for 20 euro per måned.
Vedligeholdelsen af uniformen betaler den ansatte selv,
- Såfremt der er underskud fra salg i slagsvognen, modregnes underskuddet i de ansattes løn,
- Når den ansatte siger op, trækker Ryanair et administrationsgebyr på 200 euro.

Situationen lige nu er, at vi med spænding afventer resultatet af Arbejdsrettens overvejelser.

Først den 20. maj får vi den endelige dato for, hvornår Arbejdsretten siger ja eller nej til, om den øvrige del af fagbevægelsen må sympatikonflikte flyselskabets afgang fra Københavns Lufthavn, hvilket kan betyde, at blandt andet indcheckning, security-kontrol af Ryanairs besætninger, brændstofforsyning, catering, rengøring og bagagehåndtering og andre funktioner vil blive lukket ned for Ryanairs kunder. Ligesom Ryanairs fly heller ikke vil blive lodset på området.

Personligt synes jeg, at denne sag har trukket, i et helt uanstændigt, og unødvendigt langdrag med behandlingen af sagen i Arbejdsretten, og det giver desværre lavprisflyselskabet et forspring på et par måneder, hvor det uhindret kan operere herfra, men vi har været nødt til at acceptere den tidsfastsættelse, Arbejdsretten har udarbejdet.

Til gengæld kan vi glæde os over en stor opbakning fra hele fagbevægelsen. Stor støtte til Luftens Helte på de sociale medier, og til fejringerne af Den Danske Model foran Arbejdsretten.

Mange tilkendegiver også, at de ikke ønsker at bruge et lavprisflyselskab som ikke behandler deres medarbejdere anstændigt, og i det hele taget er kampen for at få Ryanair til at tegne overenskomster blevet ikke så lidt af en folkesag.

Med mellemrum kommer der også meldinger om, at selskabet flyver med halvtomme fly, hvilket ellers ikke er normalt for dette flyselskab.

Jeg vil bede jer alle sammen om fortsat at deltage i debatten om Ryanair hjemme i stuerne og på arbejdspladserne. Det gælder om at holde sagen ”varm”, for løber vores modpart med sympatien – vi har den i øjeblikket – så risikerer vi også at tabe kampen om Den Danske Model, og kommer vi så langt, vil hver eneste lønmodtager her i landet komme til at mærke det.

Det skal man gøre sig klart.

Lad mig på denne 1. maj dag, sige det helt klart til Ryanairs ejere, så det ikke kan misforstås:

Enten skriver Ryanair under på overenskomster for cockpit og kabinebesætningerne der er baseret i Danmark, ellers kommer Ryanair til at mærke hvilke stærke kræfter de er oppe imod i Københavns Lufthavn i Kastrup, når den samlede LO fagbevægelse sætter en massiv lovlig konflikt ind. En konflikt der total vil lamme Ryanair.

Med disse ord vil jeg takke jer for jeres opmærksomhed. Om en times tid fortsætter vi i fælles flok til det store LO-arrangement i Fælledparken.

Ha en fortsat god 1. maj alle sammen.